

מסורת הש"ס

(א) מדות פ"ה מ"ג ע"ג, (ב) ומנחות כ"א: וע"ש (בטול: א) תמיד כו. מדות פ"ה מ"ד, ד) [מדרש ה: מדר' פ"ה מ"ה]: (ה) [קתנן ל: לא. על. וכו' ע"ע: (ו) [לעיל י"ד: (א) קדושין כג: מדרס לה: (ה) [ז"ל ע"ג קרבני: (ו) ע"י מו"ט ד"ה לשכת המדיחין,

הגהות הב"ח

(א) גמ' ע"י לו שער (הקרבן) מו"ט וי"ט ק"ה הבוררות: (ב) שם שכלפון שער ילון ורמין אכספיה היה: (א) שם ולוים ממלטה (והפנים ממנה היכל) מ"ח וי"ט ק"ה ופתח היה לא שם לחיל: (ד) רש"י ד"ה עולה לגג בית הפרוה: (ה) ד"ה דלוי לא מינח הכי אלא לא צענין לאטרוחיה:

תוס' ישנים

אשבת הפרוה ששם מולחין עורות קדשים. היינו לשכת המלח השנייה (בירשת) [בקהל] רבה [מנחות כ"א ח] בשלש מקומות המלח נמוגה נלכמת המלח ועל גבי הכנס כי, ואין לו לשכת המלח (ואיכה) [דרכ' עומתין זו מלח לכל כרטי סעודה. רש"י ב"מ]. בצפון דתתן, כיני אשבת. גדרים גרסינן בקמייחא גבי לשכת המלח ופירוה ומדיחין, ואלה גרסינן בצמייחא לשכת הגולה כי. וכן מוכחא טוילה דכספיה קדושא איל לדרום ועביל ויחיל, אלמא שער המים היה נלד לכסכו וכו', ועמדות [פ"ה מ"ג] גרס אכספיה. וזו הגרסא נראת לרבינו עקיב. שער הר"ק. י' לפרש שרץ שם היו מביחין את למערה. שער הקרבן. שמה דרץ שם היו מביחין קרבנות. אבהדי פניא מדי ע"ליו. וסבור דהאמרו טימאמו וכרבי עקיבא. דאי ס"ח"הני כהני ש"הוירן דירן נינהו. וא"ת ש"הני בנידרס קרבן און ניין הוירן [כה] צ' אבטיהלן אי שומי דירן אי שלחין דרומא דירן ולא איפשיט, ואמאי לא פשיטין ליה מהיחן. וי"ל דלא יתעב ליה להפסידה מדברי אמורא. וכי האי הוגא פריך בצבא מיעוץ וי, [ה] וכוונתו (פסו, ח) גבי אלמנה מן האירוסין י' לה כתובה שהיא יכול להוסיק מן מדברי אמוראים.

שבעת ימים פרק ראשון יומא

י"א

**עין משפט
נר מצוה**

צה א ב מ"י פ"ה מהל' בית הבחירה הלכה ז: צ"ג מ"י פ"ז מהלכות בית המקדש הלכה ז' א: צ"ד ד' מ"י פ"ה מהלכות בית המקדש הלכה ז: צ"ח ה ש"ס הלכה ז: צ"ט ר ש"ס פ"ה הלכה ז: צ"ק ז מ"י פ"ג מהלכות עבודת יוה"כ הלכה ז: ק"א ה ש"ס הלכה ג: ט [מ"י פ"ז מהלכות נדרים הלכה ח:]

מוסף רש"י

הני כהני. לענין הקרבת קרבנות, שלוחין דרהמאניו נינהו. ולא שלוחי דקרבן, ופקא מינה למור הלא מהני, שהש"ס מומר לקריבי קרבנותיו [מדרשין כ"ג]. שלוחין דידן. דבעלי קרבן [מדרים] (דח).

רבינו חננאל

תנא ללמדו חפינה. אמר רב פפא ב' לשכות היו לכתן גזול אחת לשכת פרהדרין ואחת לשכת בית אבטינס אחת בצפון ואחת בדרום. אחת בצפון דתתן כסף מרות שש לשכות היו בעודה שלש בדרום לשכת המלח כ"י, שלש בצפון לשכת העין לשכת הגולה לשכת הגזית. לשכת העין אמר ר' אליעזר בן יעקב שכחתי מה היתה משמשת. אבא שאלו אמר לשכת כהן גדול היתה אחורי שתייהן וגג שלפתן שיה הגה אחת בצפון. ואחת בדרום דתתן כסות כהן פ' ראשון שבעה שפרים היו בעודה ג' בצפון וג' בדרום ואחד במזרחו שברורים שער הדלק. שני לו שער הקרבן. שלישי לו שער הקרבן. ותניא חמש טבילות גדול ומקדש בו ביום וכולן בקדש אבית הפרוה חוץ מוזה שהיתה בחול דרם גבי שער המים ובצד לשכות הייתה. נתברר כי שתי לשכות היו לכתן גדול. ולשכת פרהדרין שהיה דרכה שבעת הימים שהיו מפורשין אותו מביחו. ולשכת בית אבטינס שהיו מלמדין אותו שם חפינה. ולא נתברר לנו כהדיא איזו היא בצפון ואיזו היא בדרום. אמרו לו איש כהן גדול (אני ואתה ושליח) [אנו] שלוחין בית דין ואתה שלוחינו כו'.

ששם מדיחין (קדשי) קדשים. הא דלמרינן לעיל (דף טו.) לשולמות היו בעורה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב צהדיא ציחוקאל (כו) י"ל דבשר קדשים מדיחין על השולמות אבל קרבי קדשים שיש בהן פרש ומאיסין מדיחין אותם בלשכת המדיחין: **לשבת בית הפרוה**. וא"ת מאי שנא דתי תנא להו צרישא נקט לשכת המלח ולשכת בית הפרוה ולשכת המדיחין וכי מפרש להו מפרש לשכת המדיחין והדר לשכת הפרוה וי"ל אי הוי מפרש לשכת בית הפרוה צרישא היכי לימני ועל גגה היה כהן טובל כו' ואכתי לא קמיני היכי סליק להתם להכי תנא לשכת המדיחין צרישא ומשם היתה מסיבה לגג בית הפרוה אלמנ ראימי צמסכת מדות (פ"ה מ"ג) ושם מפרש לשכת הפרוה צרישא כי סקדא דרישא וגם צמקת ספרים שלנו יש כמו כן כאלו:

ששם מדיחין (קדשי) קדשים. הא דלמרינן לעיל (דף טו.) לשולמות היו בעורה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב צהדיא ציחוקאל (כו) י"ל דבשר קדשים מדיחין על השולמות אבל קרבי קדשים שיש בהן פרש ומאיסין מדיחין אותם בלשכת המדיחין: **לשבת בית הפרוה**. וא"ת מאי שנא דתי תנא להו צרישא נקט לשכת המלח ולשכת בית הפרוה ולשכת המדיחין וכי מפרש להו מפרש לשכת המדיחין והדר לשכת הפרוה וי"ל אי הוי מפרש לשכת בית הפרוה צרישא היכי לימני ועל גגה היה כהן טובל כו' ואכתי לא קמיני היכי סליק להתם להכי תנא לשכת המדיחין צרישא ומשם היתה מסיבה לגג בית הפרוה אלמנ ראימי צמסכת מדות (פ"ה מ"ג) ושם מפרש לשכת הפרוה צרישא כי סקדא דרישא וגם צמקת ספרים שלנו יש כמו כן כאלו:

מה היתה משמשת אבא שאלו יאומר לשכת כ"ג היתה אחורי שתייהן וגג שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגזית ישם היה סנהדרין של ישראל יושבת ודנה את הכהנים ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעטף שחורים ויצא והלך לו ושלא נמצא בו פסול היה לובש לבנים ומתעטף לבנים בעזרה ג' בצפון וג' בדרום ואחד במזרח שער הדלקה שני לו שער הקרבן שלישי לו שער המים שבמזרח שער נקנור ושתי לשכות היו שם אחת בימינו ואחת בשמאלו אחת לשכת פנחס המלכש ואחת לשכת עושי חביתין שבעצפון ישער ניצוץ (ג) בנין אכסדרה היה ועליה בנויה לו על גביו ושם כהנים שומרים מלמעלה ולוים מלמטה (ה) ושלפנים הימנו החיל שני לו שער הקרבן שלישי לו שער בית המוקד ותניא (ו) חמש טבילות ועשרה קדושין טובל כ"ג ומקדש בו ביום וכולן בקודש [על גג] בית הפרוה חוץ מוזה שהיתה בחול על גבי שער המים ובצד לשכתו היתה ולא ידענא אי לשכת פרהדרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום או לשכת בית אבטינס בצפון ולשכת פרהדרין בדרום ומסתברא דלשכת פרהדרין בדרום הואי מאי טעמא מקדים קאי ומיסך את רגליו וטביל ואויל לצפון וגמר חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כולי יומא לבהדי פניא מדי עליה והדר אויל לדרום וטביל ונייה דאי אמרת לשכת פרהדרין בצפון מקדים קאי ומיסך רגליו ואויל לדרום וטביל וגמר חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא להדי פניא מדי עליה והדר אויל לדרום וטביל ובעי מהדר ומויל לצפון ומינח ומי טרח מטרחינין ליה כולי האי אלמא לא מטרחינין ליה טפי דאי צדוקי הוא ליפרוש אי נמי שלא תוזח דעתו עליו דאי לא תימא הכי נעבדינהו לתרוייהו בהדי הדדי אי נמי תסגי ליה בחדא: ואמרו לו אישי כהן גדול וכו': לימא תהוי תיובתא דרב הונא בריה דרב יהושע דדאמר רב הונא בריה דרב יהושע דהני כהני שלוחי דרחמנא נינהו דאי אמרת שלוחי דירן נינהו מי

בבית אבטינס אשר שם ואויל לבית המקדש וכו': אלמא לא קושיא היא כלומר וכי לא טוב לך להטריחו מטרחינין ליה מדעת דאי צדוקי הוא ואינו ירא שמים לקבל עליו טורח המקדש ליפרוש מן הכהונה גדולה ולא יקבלנה מתמילה ועוד לנו שהרי הן משנין את עבודה כדלקמן בשמעתין: אי"א. אפילו אדם כשר הוא טוב לנו להטריחו כדי שלא תוזח דעתו עליו להתנאות צכת כהונה: דאי לא תימא הכי. (ה) דלא צענין לאטרוחיה ליעבד שתי לשכותיו צהדי הדדי: לימא תיחיו. ממני דקמני אתה שלוחנו מיתבא דרב הונא כו': הגי כהני. צהקרבת קרבנותיו (ה) שלוחי דרחמנא נינהו ולא שלוחי מעוץ ופקא מינה דאם הוא מודר הנאה ממנו מותר לו שיקריב עליו קרבנותיו כדתנן צדכרס (דף לה:):

(א) [מל"ל דר פס.]
הכי